

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΔΙΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

B I N G E R

Εἰς ἅπαντα τὸν γαλλικὸν τύπον πολὺς γίνεται λόγος περὶ τοῦ ταξειδίου, ὅπερ ἐπεχείρησεν ἐν τῇ Ἀφρικῇ ὁ γάλλος ἀξιωματικὸς Binger. Πλείσται λεπτομέρειαι περιέργοι ἀναγραφόμεναι ἐν ἐκτάσει κινοῦσι τὸ ἐνδιαφέρον ἐν Γαλλίᾳ τῶρα μάλιστα, ὅτε τὸ περιλάλητον ταξειδίον τοῦ Στάνλεϋ εἶνε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει. Αἱ ἐρευναι τοῦ Binger κρίνονται ὡς κατορθώματα οὐχὶ μικρᾶς ἀξίας, καθ' ὅσον δὲν διέθετε καὶ τὰ πολλὰ τοῦ Στάνλεϋ μέσα. Ἐκ τῶν περιέργων τοῦ ταξειδίου τούτου πληροφοριῶν πιθανόν ἂν δημοσιεύσωμεν τινὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ψυχραὶ καὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος. Ἐπάγωσαν ὅλα τὰ ζητήματα καὶ ματαίως ἡ δημοσιογραφία ζητεῖ νὰ δημιουργήσῃ νέα ἢ νὰ ζωογονήσῃ τὰ παλαιά. Ἐὰν ὑπῆρχεν ὀλίγη εὐσυνειδησία θὰ ἔπαυεν ἡ ἐκδοσις τῶν ἐφημερίδων — πρὸς καιρὸν τοῦλάχιστον — μὲ τὴν ἐπομένην εἰδοποίησιν: Κύριοι, δὲν θέλομεν νὰ σῆς πωλῶμεν ἅπλως χάρτην μελανωμένον ἀντὶ ἐφημερίδων καὶ δι' αὐτὸ παύομεν.

*

Τοιαύτην εἰδοποίησιν δὲν εἶδομεν, ἀλλ' ὅμως εἶδομεν, ἄλλο τι λίαν τιμητικὸν διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ «Σύλλογου». Καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι πολλοὶ πρὸ πέντε ἡμερῶν ἐλάβομεν τὴν εἰρημένην ἐφημερίδα καὶ εἶδομεν, ὅτι ἡ δευτέρα καὶ τρίτη σελὶς ἦσαν — μὴ ἀπορεῖτε — λευκαί. Τὸ συμβᾶν τοῦτο μᾶς ἐφάνη παράδοξον τόσῳ μάλλον, καθ' ὅσον ἡ λευκότης δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς ἄλλας ιδιότητας τὰς ὁποίας ἔχει ὁ «Σύλλογος» καὶ οἱ συντάκται του.

*

Υπάρχει τὸ φύλλον αὐτὸ εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν καὶ ἕκαστος δύναται νὰ τὸ ἴδῃ χωρὶς νὰ πληρώσῃ πεντάλεπτον ἢ δεκάλεπτον εἰσοδόν, ὡς συνήθως γίνεται διὰ τὰ περιέργα τέρατα ἢ διὰ τὴν κεφαλὴν ἄνευ σώματος, ἥτις — κατὰ τὸ πρόγραμμα — ἐρωτεῖ καὶ ἀπαντεῖ. Ὅσοι τὸ εἶδον μᾶς εἶπον μεθ' ὅρκου, ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ καλλίτερον φύλλον, ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἐξέδωκεν ὁ «Σύλλογος».

*

Μόνον χάριν περιεργείας ἀναφέρομεν, ὅτι ἡ δευτέρα σελὶς καταλήγει: καὶ κατελήφθησαν ὑπὸ ἐμέ — ἡ δὲ τετάρτη ἀρχίζει: τῶν... Ὑποτίθεται ὅτι ἡ σκληρὰ αὐτῇ σύμπτωσις συνέβη διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ τὸ αἰσθημα, ὅπερ αἰσθάνονται οἱ συνδρομηταὶ τῆς ἡμιλεύκου ταύτης ἐφημερίδος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν.

*

Ἀπὸ τὸν «Σύλλογον» εἰς μεταπηδήσῃ τις εἰς τὸ θέατρον νομιζομεν, ὅτι δὲν θὰ πράξῃ μέγα σφάλμα. Μέγιστον ὅμως σφάλμα θὰ πράξῃ, εἰς εἰσέλθῃ καὶ παρα-

μείνῃ εἰς τὴν παράστασιν, διότι, λέγεται, ὅτι ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐθεάθησαν ἄρκτοι. Εἶπον πολλοί, ὅτι ἦσαν οἱ ἀκοῖδοι μετημφισμένοι, ἀλλὰ δὲν ἐπιστεύθη τοῦτο. Ἡ ἐπικρατεστέρᾳ γνώμη εἶνε, ὅτι τὰς ἔφερε τὸ ὑπερβολικὸν ψῦχος.

*

Καίτοι δὲν συμπαθοῦμεν πρὸς τὸν ἰδρυτὴν τοῦ Θεάτρου, καίτοι δὲν διακείμεθα ἀδελφικῶς πρὸς τὸν ντεπόρον ἐργολάβον, οὐχ ἦττον πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν καὶ μίαν φιλάνθρωπον αὐτοῦ πράξιν, ἐκτὸς ἐκείνης, ποῦ ἔπαυσε δηλαδὴ νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ. Ὁ κ. Κυριακὸς ὑπεχρέωσεν ἐκεῖνον ὅστις ἐν τῷ διαδρόμῳ ἐνοικιάζει διόπτρας νὰ ἐνοικιάζῃ εἰς τὸ μέλλον γούνας. Δύο καλὰ θὰ προκύβουν. Οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ βλέπουν τοὺς ἀκοῖδους ἐκ τοῦ πλησίον καὶ δὲν θὰ αἰσθάνωνται τὸ ψῦχος. Λέγεται, ὅτι θὰ ληφθῶσι καὶ τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὰ ὦτα τῶν θαμώνων.

*

Εἶδομεν καὶ τὰ προγράμματα!

Ὁ κ. Ταβουλάρης ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς λειτουγίας ἀκόμῃ τοῦ χειμερινοῦ Θεάτρου προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα καὶ νὰ συνεχίσῃ τὰς ὑπαιθρίους παραστάσεις. Ἡ ἐναρξὶς θὰ γίνῃ διὰ τῶν «Μυλωνάδων» ἢ τῆς «Τύχης τῆς Μαρούλας».

*

Μετεωρολογικὸν δελτίον... ἐν τῇ Βουλῇ. «Θλίψις μεγάλη... εἰς τὴν πτέρυγα τὴν κυβερνητικὴν, διότι δὲν ψηφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς διὰ ν' ἀναχωρήσουν. Ἀνεμοὶ οὐριοί... ἔνεκα παρακειμένων τινῶν ἀκάθαρτων δωμάτων. Ἰσχυρὰ βροχή... ἐπερωτήσεων. Θερμοκρασία ἐλαχίστη ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως πατριωτικῶν ζητημάτων Ἀπευκταῖον οὐδὲν ἄλλο ἐκτὸς τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Βαλασμάκη.»

Ἡ Ζῆς

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Κωμῳδία εἰς σκηνὰς ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἐν τῇ διδασκοῦσιν οἱ λωποδύται, οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες κλπ. Ὁ τίτλος αὐτῆς δύναται νὰ εἶνε καὶ: «Τὰ τῆς νυκτός».

ΣΚΗΝΗ Α'.

Πρόσωπα: Εἰς φοιτητῆς τῆς φιλοσοφίας καὶ εἰς λωποδύτης.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν ὁδὸν Πειραιῶς)

ΦΟΙΤ. (σχεδὸν τρέχων). Μωρὲ τί κρῦο εἶνε αὐτό! Ἄλλῃ φορὰ δὲν βγαίνω νύκτα ἀπὸ τὸ δωμάτιόν μου, ποῦ νὰ ξέρω τί!!

ΛΗΠ. Στάσου βρέ. Ποῦ πᾶς;

ΦΟΙΤ. Στὸ δωμάτιόν μου.

ΛΗΠ. Ἐλα δῶσε ὅσους παράδες ἔχεις καὶ πήγαινε γκρεμίσου...

ΦΟΙΤ. Μά, κύριε, δὲν ἔχω τίποτε...

ΛΗΠ. Καὶ τ' εἶν' αὐτὰ ποῦ βαστᾷς ἐκεῖ;